

FOURTH SUNDAY OF LENT

Czwarta Niedziela Wielkiego Postu
March 30, 2025

Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

FOURTH SUNDAY OF LENT MARCH 30, 2025

I will get up and go to my Father and shall say to him: Father, I have sinned against heaven and against you.

— Luke 15:18

THE IDEAL SHORT STORY

Luke 15 may be the best short story that was ever written. Some of its phrases are so powerful that they have become proverbial. Prodigal Son, fatted calf, lost and found. A story that has enriched the vocabulary of the world. And not just the world's vocabulary "the world's mentality as well. Its way of looking at things. No story tells us more about God or makes us feel better about ourselves. It's a short story with enormous scope, with the widest possible diameter, in that it embraces our sinfulness at one end and God's forgiveness at the other. The best part of it, of course, is that it brings both extremities to the centre. What provoked it? What led Our Lord to tell it? The fact that the Pharisees objected to the company he kept, to his eating with sinners. So he tells the story to give an insight into his own mind and the mind of God.

The story falls into three parts. The first is about the younger son, an impatient lad who wanted his inheritance now. Couldn't wait for the father to die. Greedy fingers, itchy feet, a sensual nature; wanting to live it up, and to hell with the commandments. A life based on doing whatever he feel like doing "not an unfamiliar story in any generation, including our own. "Sure you might as well, life is that short. Anyway, as long as you're enjoying yourself, as long as you're happy." But the happiness ran out, and he came to his senses. And that's the big point about him. He came to his senses. He really was repentant. Repentance is to be sorry to be in one place, to want to be in another, and to have the will and determination to get there. To be sorry for our sins, to want a different kind of life, and to have the motivation and determination to change. Well, he had that. He was graced with that. "I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son; treat me as one of your hired men" (Lk 17:19). As I say, the big thing about him is that he acknowledged his sins and wanted to be rid of them. He was really repentant.

The second part of the story is about the father. And when you think about it, it's truly extraordinary. It says: "While he was still a long way off, his father saw him" (Lk 15:20). Still a long way off, a dot on the horizon. Doesn't that mean he was on the lookout for him, from the day he left, watching and waiting and praying, like many a father or mother? Doesn't it illustrate how

God the Father feels about each of us, how much every one of us matters to him, how anxious he is that we'd come back? And he didn't just wait for the son; he ran out to meet him "met him half-way. Some people feel we should call this story "the Prodigal Father." To be prodigal is to be wasteful or lavish in your use of things. Well, the father threw his forgiveness around. Not in any grudging or reproving way, but in an explosion of sheer generosity and joy: Kill the calf, we're having a feast, the son is alive again. The father is noted for the prodigality of his forgiveness and the intensity of his joy: "There will be more rejoicing in Heaven over one sinner repenting than over ninety-nine upright people who have no need of repentance" (Lk 15:7).

The third part of the story concerns the elder son, so angry that he couldn't enter into the mood of the party to celebrate his brother's return. He's indignant at his father's easy pardon of the returned prodigal, and refuses even to go in. Of course his anger is quite understandable and he's treated with some sympathy by his father, but the elder son's attitude helps to illustrate how much more forgiving God is than we are, and how inclusive, all-embracing, is the Father's embrace. It includes the two of them "the rock and the rover. "My son you are with me always and all I have is yours. But it was only right that we should celebrate and rejoice, because your brother here was dead and has come to life; he was lost and is found."

The story of the Prodigal Son really needs no elaboration and maybe it's presumption to be commenting on it at all. The most respectful response to it is personal reflection. Just think about it; savor it and let it sink in. We'll all be touched by different pieces of it, because that's the way with everything we hear. I doubt if any of us can ignore its central message, that there is no limit to God's forgiveness and that our repentance brings joy to the Father's heart. You imagine that God doesn't want us to turn away from sin? You think God doesn't love you? Then you haven't been listening to the story of the Prodigal Son.

— Internet

Today's Readings: *Jos 5:9A, 10-12; Ps 34:2-3, 4-5, 6-7; 2 Cor 5:17-21; Lk 15:1-3, 11-32*

SACRAMENT OF RECONCILIATION

We will be having our Lenten Sacrament of Reconciliation in the Polish Center on **Tuesday April 1st in English** and **Tuesday April 8th in Polish** at 7 pm

The following local parishes will also be having special sessions for the Sacrament of Reconciliation over the next few weeks:

St Joseph Placentia: April 10 at 7 pm

St Antonio de Padua Anaheim: April 15 & 16

at 9 am & 7 pm

FIRST FRIDAY OF THE MONTH 4 APRIL

Adoration of the Holy Sacrament

Until 10 am and 5 pm—9 pm

Mass at **8:30 am** in English

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 4 Niedziela Postu

Czytania: *Joz 5:9a, 10-12; Ps 34:2-3, 4-5, 6-7; 2 Kor 5:17-21; Łk 15:1-3, 11-32*

W okresie czterdziestodniowego przygotowania do Świąt Wielkanocnych często podejmujemy tematykę dotyczącą grzechu. Chodzi zaś zawsze o to, byśmy zrozumieli, że grzech jest rzeczywiście złem, którego za wszelką cenę należy unikać. Jeżeli zaś mamy się czasem uwikłać w sidła grzechu, to otrzymujemy przypomnienie, że Chrystus pozostał w Kościele posługę pojednania i dlatego stale nas wzywa: "Pojednajcie się z Bogiem".

Chociaż przez chrzest zostajemy wprowadzeni w stan przyjaźni z Bogiem, którego możemy nazwać swym Ojcem, jednak często podobni jesteśmy do tego marnotrawnego syna opuszczającego dom rodzinny i postanawiającego szukać szczęścia na własną rękę. Nie trzeba nam chyba wskazywać na to, że opuszczenie domu Ojca niebieskiego następuje przez każdy grzech zrywający przyjaźń z Bogiem.

Jednakże syn marnotrawny uczy nas również, w jaki sposób mamy powrócić do domu Ojca. Punktem wyjścia jest powiedzenie sobie prawdy. Nie zawsze przychodzi ono łatwo, stąd nieraz nawet przez długi czas trwamy w grzechu i nie mamy odwagi powiedzieć sobie, że droga grzechu nie przyniosła nam wcale szczęścia, którego na niej szukaliśmy. Trzeba sobie zatem jasno powiedzieć: zbłądziłem, muszę zawrócić ze złej drogi. Dobry Bóg wiedział o tym, że będziemy nieraz błędzić w naszym życiu, dlatego zostawił w Kościele wielki dar, a mianowicie posługę jednania, która jest sprawowana w sakramencie pokuty. Dzięki niej dokonuje się nasze prawdziwe nawrócenie i przyjęcie do domu Ojca. Żeby jednak tak rzeczywiście się stało, musimy podjąć kilka poważnych aktów na wzór syna marnotrawnego.

Uznał on najpierw swoją winę, co stanowiło dla niego jakby rachunek sumienia. Następnie bolał nad tym, że doprowadził do takiego przykrego stanu. Właśnie spośród aktów penitenta na pierwszym miejscu należy wyliczyć żal za grzechy, który jest bólem duszy i obrzydzeniem sobie popełnionego grzechu, złączonym z postanowieniem nie grzeszenia w przyszłości. Zamierzając powrócić do domu Ojca, syn marnotrawny nastawiał się na to, że więcej tego domu nie opuści, a więc nie powróci do grzechu.

Przez żal i mocne postanowienie poprawy winna się dokonać nasza wewnętrzna przemiana (metanoia), dzięki której zaczynamy myśleć, sądzić i układać swoje życie w zupełnie inny niż dotąd sposób oraz nastawiamy się na to, by przyjąć światłość i miłość Boga i na co dzień postępować zgodnie z Ewangelią. Z tego widzimy, że żal za grzechy i mocne postanowienie poprawy nie mogą być tylko jakimś aktem zewnętrznym, wypowiedzeniem pewnej modlitewnej formuły, nie wprowadzającym żadnej zmiany w naszym życiu.

Po takim dogłębnym przygotowaniu ma nastąpić wyznanie grzechów. Stanowi ono część składową sakramentu pokuty, a wypływa z prawdziwego poznania siebie w obliczu Boga oraz z żalu za grzechy. Syn marnotrawny przyszedł do Ojca i wyznał swój grzech: "Ojcze, zgrzeszyłem przeciwko Bogu i względem Ciebie". Z woli Chrystusa mamy obowiązek wyznać nasze grzechy wobec Jego szafarza w sakramencie pokuty. Indywidualne i pełne wyznanie grzechów śmiertelnych w sakramencie pokuty oraz uzyskanie następnie rozgrzeszenie stanowią jedyny zwyczajny środek

pojednania wiernych z Bogiem i Kościołem, chyba że niemożność fizyczna lub moralna zwalnia od takiej spowiedzi. Są to jednak naprawdę wyjątkowe sytuacje. Wierni, którzy doszli do wieku rozeznania (między dobrem i złem), mają obowiązek wyznać przynajmniej raz w roku wszystkie swoje grzechy.

Prawdziwe nawrócenie zostaje dopełnione przez zażalenie, które wymaga nieraz naprawienia szkody, zawsze zaś żąda wypełnienia nałożonej pokuty oraz poprawy życia. Aby otrzymać rozgrzeszenie, trzeba przynajmniej wewnętrznie nastawić się na uczynienie tego wszystkiego. Grzesznikowi, który swoje nawrócenie wewnętrzne ukazuje na zewnątrz służąc Kościoła w sakramencie spowiedzi, Bóg udziela swego przebaczenia przez znak rozgrzeszenia i w ten sposób zostaje dopełniony sakrament pokuty. Zgodnie bowiem ze swoją ekonomią, Pan Bóg chce za pośrednictwem znaków widzialnych udzielać nam zbawienia i nawiązywać zerwane przymierze.

Ci, którzy przez grzech śmiertelny znaleźli się poza wspólnotą miłości Bożej, w sakramencie pokuty powracają do życia, które utracili. Natomiast ci, którzy popełnili tylko grzechy powszednie, przystępując do sakramentu pokuty otrzymują wzmocnienie, aby osiągnąć pełną wolność dzieci Bożych. Częste i właściwe korzystanie z tego sakramentu jest bardzo pożyteczne, nawet wtedy gdy mamy do wyznania jedynie grzechy powszednie.

Każde uczestniczenie we Mszy św. wskazuje na konieczność nawiązania przyjaźni z Ojcem niebieskim, jeśli zerwaliśmy ją przez grzech śmiertelny. Pamiętajmy o tym, że nie wystarczy wtedy odmówić spowiedź powszechną razem z innymi na początku Mszy św. Akt pokuty, którym rozpoczynamy każdą Mszę św, stanowi tylko przypomnienie obowiązku korzystania z sakramentu pokuty i przygotowanie do pełnego nawrócenia, które dopiero pozwala nam zaisić do uczty eucharystycznej.

Inna natomiast sytuacja jest wtedy, gdy stajemy przed ołtarzem obciążeni jedynie powszednimi winami. Jak wiadomo sakrament Eucharystii gładzi codzienne przewinienia i umacnia naszą wolę, abyśmy nawet w tych drobnych sprawach potrafili dochować Bogu wierności.

-ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

TREASURES FROM OUR TRADITION

Today, "Laetare Sunday," breaks the somberness of Lent for a little rejoicing, and the readings all summon us to an awareness of reconciliation. One of the best-loved stories of our tradition is today's Gospel story of the runaway son and the prodigal father. Prodigal, of course, is an adjective meaning "spendthrift or extravagant to a degree bordering on recklessness," and although the boy maxes out the credit cards, it is really the father who is prodigal with forgiveness.

Part of the excitement of this Laetare Sunday is rooted in the ancient catechumenate. Long ago, midway through Lent, the "elect" were focusing more and more on the gift of reconciliation accomplished for them by Christ and about to be realized in the Easter sacraments they were preparing to celebrate. In some places, the elect were even bedecked with roses on this day. A person bedecked with roses sticks out in a crowd; a person formed by the Eucharist and committed to living a life of reconciliation does, too. That's you! —James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

WEJŚCIE DO ZIEMI OBIECANEJ

Wejście do ziemi obiecanej było niezwykle ważnym aktem w historii Izraela. Stanowiło przecież wypełnienie obietnic danych przez Boga Abrahamowi, kończyło też okres długiej, bo 40 lat trwającej podróży zapoczątkowanej wyjściem z Egiptu, i rozpoczynało nowy okres w życiu narodu wybranego. Nic przeto dziwnego, że ze szczególną radością obchodzili Żydzi Paschę na ziemi palestyńskiej.

Pascha, czyli żydowskie święta wielkanocne, została ustanowiona na pamiątkę wyjścia z Egiptu. Jest to najstarsze i do dziś obchodzone przez Żydów święto. Punktem centralnym było spożywanie baranka, którego przygotowywano zgodnie z przepisanim obrzędem. Ono właśnie przypominało Izraelitom ocalenie ich pierworodnych przy wyjściu z Egiptu. Na święta wielkanocne należało pozbyć się wszelkich kwaszonych pokarmów, a przygotować nowe praśne pożywienie, co miało symbolizować wewnętrzną odmianę.

Nie ulega wątpliwości, że składanie co roku ofiary baranka i samo obchodzenie świąt wielkanocnych przez naród wybrany było figurą, czyli zapowiedzią czegoś, co miało stać się w przyszłości. Żydowska Pascha zapowiadała naszą Wielkanoc.

Słowo pascha oznacza przejście. W wypadku narodu żydowskiego chodziło o przejście, jakie dokonało się w chwili wyjścia z Egiptu. Stanowiło ono przejście ze stanu niewoli do wyzwolenia, którego niejako ukoronowaniem było zdobycie Palestyny, czyli ziemi obiecanej. Nasza pascha zaczęła się przejściem Chrystusa ze śmierci krzyżowej do chwały zmartwychwstania, ponieważ wraz z Chrystusem przeszli ci wszyscy, którzy łączą się w Nim przez wiarę.

W Chrystusie zostaliśmy powołani do sprawiedliwości, a więc do doskonałości, świętości, czyli życia zgodnego z Ewangelią. Św. Paweł wypowiada dziś tajemnicze słowa, że Bóg uczynił swego Syna dla ludzi grzechem, aby ich wyrwać z niewoli grzechu. Ten, który nie znał grzechu - bo stał się wprawdzie do nas podobny we wszystkim, ale oprócz grzechu - poszedł na krzyż zamiast grzesznego człowieka, aby zniszczyć potęgę szatana i grzechu. W ten sposób dał nam możliwość stania się nowym stworzeniem. Warunkiem jednak spełnienia się tego jest "pozostawanie" w Chrystusie. Wiadomo, że nasze wszczęcie się w Jezusa następuje przez chrzest: zanurzamy się wtedy w śmierci Chrystusa, aby odtąd chodzić w nowości życia.

-ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

WIELKI POST - CZAS NA PRZERWĘ

Kiedy ostatnio świadomie zrobiliśmy sobie jakąś przerwę, znaleźliśmy czas żeby nieco odpocząć? Kiedy to odnaleźliśmy zapomniane oazy ciszy, gdzie można odczuć, jak naprawdę płynie życie, i dzięki temu uwolnić się od przymusu płynięcia z prądem? Nastęstwa coraz większego przyspieszenia naszego systemu życia są przerażające. Miłość wiara i wspólnota potrzebują bowiem czasu - czasu na czułość, na zastanowienie się, rozmowę... Pod dyktatem prędkości czasu umiera miłość, gaśnie wiara, rozpadają się wspólnoty.

Powinno to stanowić dostateczny powód, ażeby przynajmniej w Wielkim Poście ograniczyć prędkość naszego życia, wygospodarować trochę czasu i zastanowić się właśnie nad swoim stosunkiem do czasu. Co możemy zrobić, żeby nie gnać na oślep z wszystkimi? Czy mamy jakąś alternatywę do owej gorączkowej i nerwowej gonitwy? Jaki stosunek do czasu miał Jezus? Wiemy, że często oddalał się na odpoczynek i modlitwę.

OFIARA MSZY ŚWIĘTEJ

Każde uczestniczenie we Mszy św. nie tylko przypomina nam prawdę o grzechu, który potrzebował krzyża dla przebłagania zagniewanego Boga, ale jednocześnie wskazuje na konieczność nawiązania przyjaźni z Ojcem niebieskim, jeśli zerwaliśmy ją przez grzech śmiertelny. Pamiętajmy o tym, że nie wystarcza wtedy odmówić spowiedź powszechną razem z innymi na początku Mszy św. Akt pokuty, którym rozpoczynamy każdą Ofiarę Ciała i Krwi Chrystusa, stanowi tylko przypomnienie obowiązku korzystania z sakramentu pokuty i jakieś przygotowanie do tego rodzaju pełnego nawrócenia, które dopiero pozwala nam zasiąść do uczty eucharystycznej.

Inna natomiast sytuacja jest wtedy, gdy stajemy przed ołtarzem obciążeni jedynie powszednimi winami. Jak wiadomo sakrament Eucharystii gładzi codzienne przewinienia i umacnia naszą wolę, abyśmy nawet w tych drobnych sprawach potrafili dochować Bogu wierności.

Gdy stajemy przed ołtarzem obciążeni jedynie powszednimi winami, jak wiadomo, sakrament Eucharystii gładzi codzienne przewinienia i umacnia naszą wolę, abyśmy nawet w tych drobnych sprawach potrafili dochować Bogu wierności. Jeśli zerwaliśmy przyjaźń z Ojcem Niebieskim ją przez grzech śmiertelny. Pamiętajmy o tym, że nie wystarcza wtedy odmówić spowiedź powszechną razem z innymi na początku Mszy św. Akt pokuty, którym rozpoczynamy każdą Ofiarę Ciała i Krwi Chrystusa.

NIEDZIELĄ ŁÆTARE

IV Niedziela Wielkiego Postu nazywana jest niedzielą Łætare. To łacińskie słowo oznacza "Cieszcie się" i rozpoczyna antyfonę na wejście, przeznaczoną na dzisiejszą liturgię. Wolno dziś używać szat liturgicznych koloru różanego, ozdabiać ołtarz kwiatami i wykorzystywać instrumenty muzyczne w śpiewie.

ŁÆTARE SUNDAY

The 4th Sunday of Lent is called Lætare Sunday. This Latin word means "Rejoice" and begins the entrance antiphon for today's liturgy. Today, it is permitted to wear rose-colored vestments, decorate the altar with flowers, and use musical instruments in the singing.

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA 4 KWIETNIA

Wystawienie Najświętszego Sakramentu
17:00—21:00

Msza Św. o godz. 19:30 wieczorem

SAKRAMENT POJEDNANIA

to jeden z dwóch (oprócz Eucharystii) sakramentów, do których w ciągu życia przystępujemy bardzo często. Trudno sobie wyobrazić prawidłowy rozwój życia duchowego bez tego sakramentu. Ma on zasadnicze znaczenie w poprawnym kształtowaniu sumienia, w umacnianiu życia łaską uświęcającą, a czasem także w powracaniu ze śmierci duchowej spowodowanej grzechem ciężkim do życia w łasce.

Należy wyjść z założenia, że normalnym stanem chrześcijanina jest życie w łasce. Utrata łaski uświęcającej jest sytuacją bardzo niebezpieczną i należy ją jak najszybciej zmienić przez sakrament pojednania. Trwanie w grzechu może się okazać o wiele bardziej niszczycielskie od samego upadku. Nie ma zatem wątpliwości, że ktoś, kto dopuścił się grzechu ciężkiego, powinien jak najszybciej skorzystać z sakramentu pojednania.

Wiemy, że sakrament pojednania, polegający na wyznaniu grzechów i przyjęciu przebaczenia, poprzedzony jest pewnymi warunkami. Należą do nich: rachunek sumienia oraz żal za grzechy i mocne postanowienie poprawy. Rachunek sumienia jest swego rodzaju modlitwą, podczas której stając w Bożej obecności przyglądamy się sobie. Z reguły w modlitwie chodzi o to, by wpatrywać się w Boga, natomiast rachunek sumienia ma tę specyfikę, że tu możemy wpatrywać się w swoje życie, oczywiście nie bez Bożej pomocy i światła Ducha Świętego.

Bardzo ważnym warunkiem dobrego przygotowania do spowiedzi świętej jest żal za grzechy. Nie chodzi tu o odmówienie jakiejś formułki (to może być pomocne dla małych dzieci). Żal to nie jest jakiś akt pobożny do odprawienia, ale dyspozycja naszej duszy – umysłu i woli. Umysł rozoznaje, że taki a taki czyn był zły. Jeżeli poznaje, że coś jest dla mnie złe, to niemal automatycznie u człowieka pojawia się taka prosta refleksja – „Boże, gdybyś mi cofnął czas, to tego bym nie zrobił. Wiem, że to było złe, wiem, że mi się nie opłaciło”. Jeżeli do tego jeszcze dochodzi motywacja religijna, to żal jest naprawdę dobry. Motywacja ta polega na tym, że dostrzegamy ogrom łask i dobra, jakie otrzymujemy od Boga oraz brak wdzięczności za nie z naszej strony. Tu nie chodzi o to, że Bóg dał prawo, a my je złamaliśmy. Chodzi o to, że Bóg dał miłość, a my ją zlekceważyliśmy.

Kiedy umysł rozozna tę prawdę, natychmiast za nim pójdzie wola, która po prostu nabiera naturalnego wstrętu do grzechu i pociągnięcia do życia w świętości. I to jest postanowienie poprawy.

—Internet

SACRAMENT OF RECONCILIATION

is one of the two (apart from the Eucharist) sacraments that we approach very often throughout our lives.

It is difficult to imagine the proper development of the spiritual life without this sacrament. It is essential in the correct formation of conscience, in nourishing life

with sanctifying grace, and sometimes also in returning from spiritual death caused by grave sin to life in grace.

It should be assumed that the normal state of a Christian is to live in grace. The loss of sanctifying grace is a very dangerous situation and must be changed as soon as possible through the sacrament of reconciliation. Persisting in sin can prove to be much more devastating than the very fall. There is therefore no doubt that someone who has committed a serious sin should receive the sacrament of reconciliation as soon as possible.

We know that the sacrament of reconciliation, which consists in confessing one's sins and accepting forgiveness, is preceded by certain conditions. These include: an examination of conscience, a repentance for sins, and a firm resolve to correct. Examination of conscience is a kind of prayer during which, standing in God's presence, we look at ourselves. As a rule, prayer is about looking at God, while the examination of conscience has the specificity that here we can look at our life, of course not without God's help and the light of the Holy Spirit.

A very important condition for good preparation for confession is repentance. It is not a question of refusing a formula (it may be helpful for young children). Regret is not some pious act to be celebrated, but the disposition of our soul - mind and will. The mind recognizes that such and such deed was wrong. If I recognize that something is bad for me, this simple reflection appears almost automatically in a person - "God, if you would turn back time for me, I would not do it. I know it was wrong, I know it didn't pay off." If there is also a religious motivation, regret is really good. This motivation is that we see the enormity of the grace and goodness we receive from God and the lack of gratitude for them on our part. It's not that God gave a law and we broke it. The point is, God gave love and we ignored it.

When the mind discerns this truth, one's will immediately will follow it, which simply takes a natural loathing to sin and being drawn to a holy life. This is a resolution to improve.

—Internet

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

W niedzielę **6 kwietnia** św. o godz. **10:30** rano Mszą Św. rozpoczynamy w naszym Centrum Rekolekcje Wielkopostne które poprowadzi ks. Ks Dr Andrzej Grecki SVD. Nauki rekolekcyjne będą trwały codziennie od poniedziałku **7 kwietnia** do środy **9 kwietnia** o godz. **19:30**.

Okazja do spowiedzi wielkopostnej będzie we wtorek **8 kwietnia** również o godz. **19:30**

Ks Dr Andrzej Grecki jest misjonarzem Słowa Bożego. Ukończył Doktorat na KUL z misjologii. Praca doktorska dotyczyła wpływu pobożności na życie religijne wiernych. Specjalizuje się w pielgrzymkach jako formach życia religijnego. Tematem rekolekcji będzie: Pielgrzymka droga nadziei, wiary i miłości w roku jubileuszowym.

W ubiegłym roku opublikował książkę na temat pielgrzymek męskich odbywających się na Azorskiej wyspie Św Michała. Książka ta będzie dostępna podczas tegorocznych rekolekcji.

WILDFIRE RELIEF

Our Auxiliary Bishop Timothy Freyer has extended Bishop Vann's request for parishes in collaboration with The Orange Catholic Foundation, to continue to raise funds for the **HELP LA: Wildfire Relief Fund** to provide direct aid to parishes and ministries in the Archdiocese of Los Angeles that are supporting those most affected by the devastating wildfires.

Our 2nd collections for the time being will be continue to be designated for this important cause.

God Bless for generosity!

POMOC POGORZANOM

Nasz Biskup pomocniczy Timothy Freyer rozszerzył prośbę Biskupa Vanna o parafie we współpracy z Orange Catholic Foundation, aby kontynuować zbieranie funduszy na **HELP LA: Wildfire Relief Fund**, aby zapewnić bezpośrednią pomoc parafiom i Archidiecezji Los Angeles, które wspierają osoby najbardziej dotknięte niszczącymi pożarami.

Nasze drugie zbiórki będą nadal przeznaczane na ten ważny cel. *Bóg zapłać za hojność!*

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Important! All facilities use at the Center need to be approved with our Office Manager, Kathie Kudlo, at least 1 month in advance!

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

Wszystkie imprezy w Ośrodku muszą zostać zatwierdzone przez naszego administratora, Kathie Kudlo, co najmniej 1 miesiąc przed datą!

TRUSTING IN YOUR MERCY

It is no longer in my power, To change, correct or add to the past; For neither sages nor prophets could do that. And so, what the past has embraced I must entrust to God. O present moment, you belong to me, whole and entire, I desire to use you as best I can. And although I am weak and small, You grant me the grace of Your omnipotence. And so, trusting in Your mercy, I walk through life like a little child, Offering You each day this heart, Burning with love for Your greater glory.

(Diary, 2)

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Brooklyn Hamsley	Jacek Ozimski
Zofia Adamowicz	Todd Hill	Jarroł Paviak
Karen Arandoña	Tot Hoang	Mirosława Pawelczak
Rachel Arandoña	Dick Hoffman	Anthony Palermo
Kyle Ardando	Jackie Hoyt	Jan Piwko
Sarah Arrizon	Andrzej Hulisz	Francis Ports
Andrzejek&Michael Ashline	Mariena Hulisz	Benito Ramirez
Avalon Asgari	John Ibarra	Jerry Ramirez
Anna Bagnowska	Josephina Iearra	Lourdes Rey
Wiesława Barr	Jadwiga Inglis	Joan Ritchie
Jamie Barrett	Leonard Jakubas	Mickie Rizutto
Lois Barta	Renee Jarecki	Carlene Romeo
Pilar Bascope	Ania Karwan	Robert Rosecrans
Ronald Brozchinsky	Katarzyna Gaška	Henryk Ruchel
Paul Budai	Larry Klementowski	Elżbieta Rudzińska
Charlotte Frances	Kimberly & Family	Veronica Sequi
Gregorio Cabotaje	Zbigniew Kostecki	Debra Shewman
Edward Cacho	Anent L.	Maria Sowa
Dora Carrillo	Mary Laning	Jean & Mike Speakman
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Matt Starbuck
Jean Carter	Monique Chmielewska	Mary Strazdas
Ashley&Connor Cooper	Lehman	Adrienne Swinford
Lacie Cooper	Olli Marban	Halina Szmít
Gina Cruz	Marian Marek	Grace Teodors
Jadwiga Cywińska	Anthony Martinez	Teresa Turek
Sylvia Derby	Antoinette Martinez	Unborn Children
Adam Dolewski	Amber Matrauga	Kelsie Wagner
Zdzisław Dolewski	Gail Morganti	Charlene Web
Joe Doud	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Mieczysław Dutkowski	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Jacek Dzimski	Monica Nava	Patricia Yochum
Edmund F. Dzwigalski	Gloria Norton	Janina&Henryk Zelażewscy
Grzegorz Gaška	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek
Anita and Mike Gilkey	Andrzej Niedojadło	

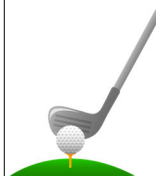
EASTER FOOD DRIVE

The Knights of Columbus Council 9599 is sponsoring the annual Easter Food Drive for the needy on March 29, 30 and April 5 and 6, 2025. Please help the underprivileged of Orange County have a great Easter and bring your non-perishable food items to the donation carts outside the Church door.

AVAILABLE RITE PROGRAMS

For parishioners seeking English-speaking Baptisms for their children under the age of 8 and for adult Confirmation classes, please visit the parish office for information or leave a phone message for Deacon Jim Merle at the parish office: (714) 996-8161. He will return your call.

Save the date—**April 14, 2025**
Kolbe Charities and the Knights of Columbus Council 9599 are looking for Golfers for the **13th Annual Charities Golf Tournament** at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA

Greens Fees **\$180 per Golfer (\$170/person for a foresome if paid by 03/25/2025)** include Lunch and Dinner—Interested as a Golfer or Donor? **All profits go to the Charities we support**—please contact Jerry Labuda nancyjerry1@yahoo.com 714-458-5382 or Hugh Wood hugh.wood68@yahoo.com 714-768-3545
www.kolbecharities.org

Sat 3/29	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 3/30	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	O zdrowie i błogosławieństwo dla Teodorka z okazji 12 urodzin +Lech Radzyński od rodzin Radzyńskich, Płońskich, Malicyk, Borzędzkich, Acer i Rundzio +Władysław Pudełek w 4 rocznicę śmierci od syna Grzegorza z rodzina FIRST FRIDAY OF THE MONTH
Fri 4/4	8:30 am	+Kevin Wilson and +Nick Starbuck from their family
	7:30 pm	Za wszystkich parafian Polskiego Centrum
Sat 4/5	8:00 am	First Saturday Devotion Mass
	4:00 pm	+Chrys Trau on the 5th anniversary of her passing from her parents
Sun 4/6	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Danuta Rogalska od koleżanki Wiesławy +Lech Radzyński od rodzin Radzyńskich, Płońskich, Malicyk, Borzędzkich, Acer i Rundzio PALM SUNDAY
Sat 4/12	4:00 pm	+Carmen Mendez from Armano and Sandy
Sun 4/13	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	+Józef Wojtyła w 13 rocznicę śmierci od żony, dzieci i wnuków +Czesława Czura w 15 rocznicę śmierci od córki z rodzina O Boże błogosławieństwo dla Viktorii Markarskiej z okazji 21 urodzin od rodziny +Richard Korab z okazji urodzin od przyjaciół +Lech Radzyński od rodzin Radzyńskich, Płońskich, Malicyk, Borzędzkich, Acer i Rundzio HOLY THURSDAY
Thu 4/17	7:30 pm	Supper of the Lord GOOD FRIDAY
Fri 4/18	Noon	Stations of the Cross
	3:00 pm	Good Friday Liturgy English
	7:30 pm	Wielki Piątek Męki Pańskiej HOLY SATURDAY
Sat 4/19	10am-2pm	Blessing of Easter Baskets
	7:30 pm	Easter Vigil EASTER SUNDAY OF THE RESURRECTION OF THE LORD
Sun 4/20	7:00 am	Za wszystkich parafian Polskiego Centrum
	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	Za wszystkich parafian Polskiego Centrum
	Noon	Latin Tridentine

PSA UPDATE

Our faith. Our future.

As of this week 31 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2025 and have pledged \$9,388.

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

REMINDER—STATIONS OF THE CROSS

Each Friday evening during Lent at the Polish Center we have Stations of the Cross beginning at **7:00 pm**. The object of the Stations is to help the faithful to make a spiritual pilgrimage of prayer, through meditating upon the chief scenes of Christ's sufferings and death.

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Regulus
Monday:	St. Benjamin
Tuesday:	St. Theodora
Wednesday:	St. Francis of Paola, Hermit
Thursday:	St. Irene
Friday:	St. Isidore, Bishop and Doctor of the Church
Saturday:	St. Vincent Ferrer, Priest
Sunday:	St. Paul Tinh

A VOCATION VIEW:

God welcomes us home with extravagant love. Let the call to holiness draw you home into a deeper relationship with God.
DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **April 12th and 13th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
03/15 & 03/16/2025	\$ 6,212.00	\$ 812.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnekp@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass